

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
вносить: в Австрії:
на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границю:
на цілий рік: зі щоденною висилкою 7 доларів або 14 рублів; з висилкою двічі в тиждень 6 доларів або 12 рублів; з висилкою що суботи 5 доларів або 10 руб. Поодинокі числа по 10 сотників.

Телефон Редакції ч. 1484.
Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАНА

християнсько-суспільний дневник.

„Виреш ми очи і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руоче ми сердце і віра руска“. — З Русланових польмія М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5 год. по полудни. — Редакция, адміністрация і експедиция „Руслана“ при ул. Хмельовского ч. 15, II. поверх. Експедиция місцева в Агенції Соколовского ул. Я-гайлоньска.

Рукописи звертає ся лише а попередну засторогу.

Рекламації лише неопечатані в вільні від порта. — Оповістки звичайні приймають ся по цні 20 с. від стрічки, а в „Надісланим“ 40 сот. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки

„Пустили фарбу“.

Поляки в Австрії люблять при кожній нагоді хвалити ся своїм льояльним поведенем супроти держави. Майже кожний бесідник „кода“ підчеркує се дуже виразно, скільки разів на денний порядок австрійського парламенту прийде якась важнійша справа.

Натомісь представники українського народу, що часто-густо, власне завдяки політиці польских ветеранив попадали в овозицію, рідко коли мали спромому заявити свою преданність для держави. З того, розуміє ся, хитрий ворог умів за кожним разом витягнути для себе користь. Русинів-Українців представляло ся, як живло дике, некультурне, на котрім держава не може опирати ся, а з того знов виходило, що тільки Поляки є в Галичині нацією вірнодержавною, котрій можна повірити судьбу цілої країни.

Москвофільська агітация скріпляла такий несправедливий погляд. Польські політики і їх денвикарські помічники дуже добре знали, що москвофільство між українским народом в Галичині є об'явом хоробливим, що не буде російского рубля і польської кривди, то і его би не було. Але мимо того она при кожній нагоді дуже радо відкривала тую рану на вашім організмі і говорили: „О, дивити якую недугою оні заражені! Их треба взяти під особливий догляд. Не можнаж такому народови давати волі, бо він прямо міг би відпаста“.

Були наївні, що вірили і віддавали нас під опіку всяких неполиканих лікарів, за що ми опісля платили солону винагороду. Наше опізнєне на всіх полях культури — се той кривавий рахунок.

Що йно тепер показала ся правда.

Коли над Європою повисла грізна хмара, і коли здавало ся, що небувала буря надійде неминучо, заворушило ся в народних організмах Росії і Австрії.

Загнали телеграфічні драти, захарчав телефон, заскрипіли денвикарські пера. Припадкові і несподівані побіди балканских народів над Туреччиною викликали метушню. Якто 9 мільонів всякого сербско болгарско грецкого дробу, на котрий весь світ глядів досі в легковаженем, побіждає тепер великого, хоть сильно підтопаного Турка! Видно — прийшли такі часи... І нуж торочити всілякі висновки на будучність. Там якийсь монах бачив битву на білоруских полях, котра переміншла карту Європи, там знов якась французска свбіля заповіла, що цісар Вільгельм прийде до Парижа — одним словом закурило ся в головах денвикарів і тим димом повіяло також по мозгах читачів. В їх увії летіли і валили ся держави, як старі чиншові доми, а на їх місце виростали власні хати, колишних комірників.

Люди потратили голови і зачали говорити те, чого не сказали би в звичайний, спокійний час. Одним словом виговорили ся.

І отже показало ся, що неодна инакше виглядало на словах, а инакше на ділі. Так було і з польською ориентацією. „Słowo pol.“, „Gazeta narod.“ і инші всепольско-подольські органи вдарили у великий дзвін, що она не хочуть війни з Росією, що їх окликом „status quo“ (розумій панованє над Русинами).

Про заграничну пресу і не згадувати. Такий „Kurjer warszawski“ (6. XII. 1912.) прямо накинув ся на всякі австрофільські змаганя. І що йно тепер виявило ся цілком певно, що Поляки, не такіж то вже архі-льояльній народ, за який они себе довгі літа голосили. Показало ся, що і у них є своя хвороба — політичне роздвоєне. Одна часть, головно поступові живла, бажає борби з царатом, а друга рада би помирити ся з кнотом. До тої першої належать переважно робітники, молодіж і трохи осьвідомленого люду, а до другої капіталісти, фабриканти і промисловці та великоземельні власники, особливо ті, що живуть серед українського народу. Представники сего русофільского напрямку їздять на царські лови, кокетують з Бобрінськи і „bez zastrzeżeń“ їдуть під коменду Дмовского. Одним словом, ті що не мають нічого страшити, а можуть заробити багато, бо волю, виповідають царатови борбу, а ті, що могли би втратити капітал, землю, або значіне, волять покорити ся кнотом.

Возьмім останній зошит „Krytyki“, а не будемо потребували глядти ніяких доказів більше.

А тепер паралеля. Наші москвофіли, се ватага платних агентів сусідної держави, котра ту і там найде собі якусь жертву поміж темним народом, або поміж запоморченою вівітелісеччиною. Між ними бувають також такі, що не дїждавши ся поправи польско-українских відносин, зневірили ся в правду і справедливість, попали в розпуку і стали виждати спасєня від Росії. Тих ми можемо тільки щиро жалувати, як жалувє ся кожної трагічної жертви. На щастє їх небогато і з кожним роком менше, бо з кожним роком кріпшає свідомість українського народу і збільшає ся віра в побіду нашої слухної справи.

Не таке польске москвофільство. Оно опирає ся на політичним вирахованю, на холодній ориентації, на переконаню, що так а не инакше повинно бути. Там провідником не єсть заплачений агент, тільки чоловік патріот, котрому не можна закинути народної зради, котрого можна побороувати, але годі нехтувати. Се не збаламучені хлопці, тільки користюлюбиві дідичі, не всілякі Бендасюки і Колдри, тільки адвокати і професори, не агітация, лиш ориентация, не чорна сотня, тільки політична партія.

Наше москвофільство — се хвороба, се струп на рані, котрий мусить колісь відпаста, а польске — поява органічна, добуток політичного перекованя — тай годі.

Котре з них небезпечнійше — не хочемо казати. На всякий спосіб, най нам Поляки не штуркують нашими москвофілами; бо у відповідь пригадаємо їм їхню таки пословицю: przedrzeźniał się kociół garnkowi.

Розуміє ся, що наші сямпатні мусять під теперішню хвилю стати по стороні тих Поляків, котрі на випадок австрійско-російского зудару, заповіли борбу з царатом. Український народ без ріжницї партій, рішив ся піти тою самою дорогою і він певно не пожалувє ніяких жертв, щоби вже раз розвалити тую бастілю тьми, кривди і насильства. В тій святій справі, в справі поширєня культури і визволу людства зпід кормиги кнута,

для культурна Европа повинна би дати нам моральну, а навіть матерьяльну підпомогу.

Чи тая хвиля прийде завтра, чи колись, годі знати. Але она все таки прийти повинна. Добровільно Росія не дає нічого. Она привикла брати.

Та чи на зустріч тій історичній хвилинї вийдемо разом, яко союзники, чи тільки яко сямпатники, чи може, чого не дай Біг, як вороги — се на жаль від нас не залежить. Ті Поляки, що заповідають борбу з насильством, повинні перше переконати себе і своїх земляків зпід иншого знамени, що перше треба покінчити з насильством у себе дома.

Се процес внутрішній, котрий повинен відбутися в польским організмі без нашого впливу. Ми тільки приглядати ся мемо тій цікавій борбі двох ориентацій і раді будемо, коли русофільска лїнія буде зломана.

Алеж так само хочемо, щоби Поляки до нашого внутрішнього процесу не мішали ся. Най тільки польські пани не протегують москвофільских батюшків, най їм не дають що найлучших парохій, най грошем бідного нашого народу не обділяють ворожих нам і австрійській державі москвофільских інституцій, най не беруть в оборону всіляких русофільских діятелів по повітах, най не їздять на двох стільцях австро- і москвофільским а наш народ певно найде в собі на стільки житєвих сил, щоби вигойти того струца на своїм тілі, він певно стрясє зі своїх плечий того страшного і небезпечного галаваса, котрий тільки завдяки галицким невідрадним відносинам держить ся до нині і висисає з нашого народного організму сили і кров, котрої нам до розвитку треба як найбільше.

О. І. Плавюк.

Відлучені від єдності!

Читаючи тепер по часописях звіти з поля війни на Балкані, ми нераз стрічали ся з такими дописями ріжних воєнних дописців, що їм впрест не вірили, їх звіти уважали денвикарською качкою, польованем на сензацию. Пальму в ріжного рода варварствах віддають они Сербам. Сербі — після часописних донесєнь — мали між Кумановом а Скоплем вшити в пень 2.000 безборонних Арнаутів, коло Приштини аж 5.000. І они зовсім з тим не кривють ся, що їх дуже горячим бажанєм є змести зовсім Альбанців з лица землі.

Нїгде правди діти — Сербі на полю етично-моральнім не мали ніколи доброї слави. Що зразу було питоменностию Мілянів і Олександрів, то з днем 11. червня 1903. року перейшло на ширший загал. З моральним упадком злучили они диявольську ненависть до Риму і її аж так далеко посукули, що Сербія є одиноким краєм, де не є признана католицька релігія. Там нема жадної єрархії, а правительство ледви терпить двох католицьких священників при австрійским посольстві в Білгороді.

Від голови риба чутить. І сербске духовність висше і низше стоїть на дуже низьким степені морали і культури.

„Hrvatski Dnevnik“, що виходить в Са-

раєві, помістив дня 25. жовтня 1910. р. дуже займавий рід шематизму сербского духовенства. Слїдуючого року (1911) перепечатала ту статью слово в слово одна білгородска часопись. І анї слівцем нікто нїгде її не спростував, не відкликуював дуже обидливих для духовенства закидів. Видно, що наведені події були правдиві, вірні.

Ось ліста почетної братії:

1. Димитрій, митрополит і архієпископ білгородський. Має 60 літ. Скінчив чотирі гімназійні класи, а потім учив ся богословія. Ставши свьятеником в Ляпово, мав там так побити свою жену, що она при передчаснім породі померла. По сім вступив Димитрій до монастира, а тепер є сербским митрополитом.

2. Ніканор, єпископ з Нішу, був сільским парохом в Почеріно. Їго парохіяни мали приловити на неморальнім ділі, тож звязали руки і ноги і викинули в кукурудзє, звідки на пів живого увільнив єго товариш Стефан. Він пішов до Росії, скінчив там духовну академію і є тепер єпископом. Народні збори обвиняли єго нераз за многі негідні діла.

3. Корнїло, єпископ Чачі († 1887) був фінансовим стражником в Бачці, потім став ігуменом монастира Раванїка. Він заплатив старості 400 дукатів і став так 1883. року єпископом. Він не ходив нїгде до гімназії, ві на богослове. Яко вищий церковний єрарх мав він ще жиючу жену в Лямбор.

4. Мелетій, єпископ в Крайва-Тимок. Має 49 літ, до гімназії не ходив. Був шевским термінатором в Балево, потім візником в Обреновач. Ставши монахом, обікрав монастир в Раковичі, тож мусів утікати до Росії. Яко „доброволець“ скінчив тут духовну академію вернув до Сербії, став ректором в Прїзрен, а тепер є єпископом.

5. Свана, єпископ в Чачак. Має 73 літ. Не уміє писати, а в конечности підписує ся кожним разом инакше: Сава, Сова, Соза, Сена. Яко неграмотний удає ся до Росії і також яко „доброволець“ скінчив там духовну академію, став ректором, потім єпископом.

6. Сєргій єпископ в Сачак. Має 42 роки. Скінчив в Росії семінарію і духовну академію. До гімназії не ходив. З суплєнта при реальній школі став за впливом митрополита Димитрія 1905 р. єпископом. В році 1908 засудив єго митрополит за якісь провини на 6 місяців в'язниці, стратив уряд і відсидів кару.

7. Никіфор, єпископ в Рава-Прїзрен. Має 49 літ і не скінчив жадної класи. Не знав нї читати нї писати. З монастирского послугача став монахом, а потім в Халькедоні скінчив теологію. Тепер се перший свьєточ в Македонії і тягає при престолі сьобратів за чуби.

8. Вінкєнтий, єпископ в Скоплю. Має 56 літ, не скінчив жадної класи нормальної і є зовсім неграмотний. Передше був перелетничим термінатором, тепер єпископом і митрополитом у віляєті Скопле, є головним пропанагатором сербської ідеї, а нарід називає єго згідно „сербским волом“.

9. Михайл, архімандрит „сербского двора“, має 39 літ. Був лісничим. По смерті жени став монахом і ігуменом в Москві. Не

має жадного образования. В Москві жив з жидівкою.

10. М и х а і л, архимандрит монастира в Боґоваді. Має 43 роки, без жадних шкіл. Був кравцем. Є сліпий на одно око. Сім місяців сидів в слідчій вязниці за убиство Николи Бугарского, але з недостачі доказів випущено его на волю. Він убив також свого суперника, монаха Никифора в Любостіві, але за се не потягали его до жадної відвічальности. Тепер є архимандритом.

11. Т и х о н, архимандрит монастира Троноза над Дріною. Цілковито неграмотний. Був візником, потім монахом, 16 літ ігуменом, а тепер архимандритом. Отець его циган.

12. М е л е т и й К л я і ч, архимандрит в Буково. Без жадних шкіл, неграмотний. Передше був паламаром, потім монахом, вкінці архимандритом в Буково.

13. В е л і м і р П р о т і ч, парох в Злот, без шкіл, був також паламаром. 1898 року купив собі символічно парохію від єпископа Мелетія.

14. Парох К л я і ч в Січево, вахмайстер в австрійській армії. Без шкіл — без богослова.

Отсе пастирі народа. Зрозуміла річ, що не ліпшими дорогами ступає стадо. Велике число сербского духовенства наложило життям яко жертва захланности і мести. Згаданий дневник вичисляє в найновіших часах аж 32 такі случаи, що парохіяни зглядали зі світла своїх пастирів. — Се дуже сумний образ і доказ як на долоні, як обявляє ся практично схизма в релігійнім житю на тих народах, що відорвали ся від єдности з католицкою Церквою. Галузка не злучена з пнем, а браку соків знидліє, усхне.

О, коби се хотіли зрозуміти ті, що яко негідні чужі наймити старають ся згасити ту і так ледви блимаючу у нас іскру релігійного життя і зачадити дуром схизми...

Та, в Бозі надія, їм то не удасть ся!..

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставрациях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових переддиплатників в кругах своїх знакомих.

З державної ради.

Палата послів прийняла на вчерашнім засіданню 250 голосами проти 186 закон про вогні повинности в III читанню.

Відтак перервано засідане, щоби послі могли записати ся до голосу в розправі над звітом комісії в справі тимчасового правильника.

По перерві звітник п. Герман отворив наради, після чого промовляли пп. Ф. Зайдль і М. Брандт.

Опісля поставлено внесок на замкнене розправи, що викликало голосні протести чеських радикалів. Кількох з них позривали на кривки з пультів і почали ними лопати. П. Ліси грав на сирені. До сеї обструкції прилучило ся кількох Словінців.

Тимчасом прийнято внесок на замкнене розправи.

По промові головних бесідників пп. Зайца і Мікляса наступили фактичні спростования.

Між іншими промовляв пос. Ярк, когрого предсідник три рази упоминав, щоби не відступав від спростования фактів, а вкінці відобрав ему голос.

Палата прийняла внесок в справі продовження тимчасового правильника аж по день 30. червця 1913.

В розправі заявив п. Петрушевич, що український Союз стоїть на становищі, що всяке обмежене парламентарної свободи поступованя має на цілі відобрати меншостям змогу борби о рівноуправлене зглядно значне утруднене сеї борби. Як довго народні справи не є управильнені, мусить український Союз уважати предлогу дуже небезпечною і тому протестує проти неї.

З черги приступила палата до розправи над службовою прагматикою для урядників.

Звітник п. Чех зазначив, що як комісія так і більшість урядничих організацій понесла жертви, годячи ся на ухвали палати вельмож, а то тому, щоби уможливити скорее введенне в життя прагматики.

Пос. Лев. Левіцкий заявив, що Русини бажать прагматики в поступовім дусі. Ухвали палати вельмож приносять хосен деяким категоріям урядників, але деякі постанови представляють ся як значне заострене ухвал палати послів. Більшість комісії мусіла зробити жертву і згодити ся на предлогу в дусі ухвал палати вельмож. Прагматика є частію реформи адміністрації і соціально-політичною предлогою. Урядники на будуче не будуть залежні від самоволі старшини, новочасні понятя про відносини працюючого до роботодавця мусіли вкінці одержати признане. За мале лише підвишене поборів хоче правительство втягнути урядників в ярмо і позбавити їх свободи. §§ 24 і 25. надають ся до параліжованя коаліційної діяльности урядників. Русини головно з огляду на відносини в Галичині не мають інтересу в піддержуваню предлоги.

По промовах пп. Стайскалья і Сталля замкнено розправу і вибрано головними бесідниками пп. Матакевича і Буржіваля, після чого наради перервано.

Закон в справі кас для заробкових і господарських спілок відослано без I. читаня до комісії.

П. Марков в запиті до предсідника заявив, що подібно як і деінде, зарядило его сторонництво складки для ранених Черногорців. Доглянено в тім зради стану і на основі поліційного патенту засуджено съвщеників і інші особи на карі і арешт. Просив предсідника, щоби постарав ся о як найскоршу полагоду внесенено в тій мірі запиту.

П. Кеметер (христ. сусп.) в запиті до предсідника покликав ся на донесене дневників, що предсідник мав назначити парламентови час на наради лише до 31. січня. Бесідник протестував проти такого вкорочуваня прав парламенту.

Містопредс. Погачник осудив зміст і спосіб запитів пп. Маркова і Кеметера.

Між впливами находить ся внесок п. Гальбана в справі запомог для неспосібних до праці сиріт по державних урядниках і запит п. Маркова в справі домашних трусениць і арештовань серед „народно-російської“ партії в Галичині.

Найближше засідане в п'ятницю дня 27. с. м. о 11. год. рано.

Бюджетова комісія радяла вчора дальше над бюджетовою провізорією.

П. Коршеч виводив іменем хорватско-словінського клубу, що лише тому відняв сей клуб острійшу тактику, щоби запротестувати проти неможливих правительственных відносин в полуднево славянських краях. Сю тактику хотіли зломати при помочи насильства предсідник і більшість комісії. Домагали ся ми винагороди за звісне голосоване комісії, сеї винагороди не одержали ми однак, тому ми вели дальше обструкцію, щоби доказати, що не позволимо заподяти собі насильства. З другої сторони сторонництва показали для нас в деяким напрямі прихильність і тому уважаємо відповідним здержати вніи острійшу тактику проти бюджетової провізорії. Рівночасно заявив бесідник, що на знак протесту буде голосувати проти провізорії.

П. Колішер виводив, що належало би уможливити Сербії користати ся одним нейтральним портом. Если в своїм часі Антіварі як торговельний порт відступлено Черногорцям, то не було би виключене, без колізії в альбанській справі, згодити ся також на се, щоби Сербія користала з одного торговельного порту, на пр. Сан Джіованні ді Медуа в цілі привернення иривязних торговельних відносин з Сербією.

П. Шрафль, відповідаючи на виводи п. Колішера, заявив, що аграрії не противлять ся цловій ревізії, а навіть домагають ся єї, лише застерігають ся проти сего, щоби ревізия охоронного цла зачала ся при цлах на середники живности і аграрні продукти і домагають ся, щоби в першій лінії знижено цла на промислові продукти, як зелізо, будівельні матеріали, знарядя і т. ин. Тоді аграрії згодять ся також на знижене аграрних цін.

Бесідник займав ся чутками, що Масарик переговорював в Білгороді іменем спільного правительства; протестував проти сего, що не вибрано до сего урядника, який стояв би над сторонництвами. Домагав ся виясненя, чому були конечні оруженія і їх наслідки.

Промовляли пп. Діаманд і Кендзьор, котрий поставив дві резолюції в справі виплати з державного меліораційного

фонду датків на забудоване гірських потоків і в справі побільшеня персоналу лісничо-технічних відділів і відділів забудовань потоків, в цілі скорого переводженя праць.

При кінці засіданя промовляв п. Ангерман, який домагав ся скорого виконаня водних шляхів.

Війна на Балкані.

Международне положенє.

„Südslav. Corr.“ доносить, що неурозумінє межі Австрією а Сербією буде небавком мирово полагоджене. Пасич мав згодити ся на оречене держав що до домагань Сербії. Новий сербський посол, Іванович, предложить по послуханю у цїсаря, яке небавком наступить, гр. Берхтольдowi, щоби в спірних справах розпочав безпосередно переговори з Сербією.

„Neue fr. Presse“ доносить з дипломатичних кругів, що по виясненю справи Прохаски і по основній згоді держав в справі Альбанії, положене представляє ся хосенно. Головно Франция і Росія працювали над зворотом всіх спірних справ на дорогу мирної полагоди. Перед половиною січня не наступить ні який рішучий крок. Загальна розвязка всеї міжнародної справи, по полагоді областних справ в мирових переговорах балканських держав, наступить на конференції амбасадорів. Тоді держави будуть переговорювати безпосередно з балканськими державами і зазначуть, виразно своє становище.

Бюро Райтера доносить, що дипломатичні круги задивляють ся на європейске положене оптимістично. Мимо тайни, яка окружає конференцію амбасадорів, признають що ся конференция видала добрий вислід.

Петербурскє „Русское Слово“, обговорюючи політичне положенє, заявляє, що справа одной пристани над Адриїским морем не може становити „casus belli“. Після сего дневника Сан Джіованні ді Медуа має припасті Черногорі, а що ся остання не має грошей на уладжене пристани, тому відповідні праці будуть переведені за запорукою Сербії, в заміну за то Сербія уживати ме єю пристань для свого вивозу.

„Die Zeit“ порушує справу відповідної оборони пристани Котаро і робить заміт дипломатії, що в 1908. р. відступлено право виконуваня морської поліції в пристани Антіварі Черногорі, а за се не одержано ніякого відшкодованя. Монархія буде небавком приневолена спростувати дальмаїтско-чорногорску границу в сей спосіб, щоби пристань Котаро не була zagrożена зі сторони Черногорі. Тепер зовсім певно має дипломатія нагоду порушити сю справу, о много важнійшу для Австрії, чим справа пристани Драч.

Петербурскі дневники подають настрої, які викликала на послах російської думи онодішна бесіда Коковцева. Правиця відносить ся до заяви Коковцева вловні неприхильно, так само і лівця. Октобристи поводят ся з резервою. Підчас вчерашної пересправи над тим ехросе заявив Пуришкевич, що супроти бесіди Коковцева може правиця заховати ся лише негативно. Політична гістерія є его сторонництву чужою, хоче оно мира, але не за всяку ціну.

Заявляє, серед голосних окликів проти Австрії, за що прикликує до ладу предсідник, при оплесках правиці і центра — що російський варід буде згідний в можливій війні зі своїм історичним ворогом і забуде про всі партійні ріжницї. Малиновский, соціаліст, заявив, що соціалісти є проти вмшавя Росії до війни і прилучає ся до пртивоєнного протесту міжнародного пролетаряту

Розоружене в Росії?

Вроцлавскі дневники доносять з над російської границі, що в останних днях стверджено пересуванє російських війск з над австрійської границі назад в глубину краю, з чого вносять, що Росія дійсно розоружує ся.

Франция проти Австрії і Італії.

В Марсїї обліплєно мури австрійского і італійского консуляту обидливими афішами. Державні герби на обох консулятах в Парижі замазано червоною краскою.

Грецько турецка війна.

Підчас морської битви дня 16. с. м., ви-

слав турецкий командант до грецького адмірала ось таку радіотелеграму: „Ваші армати хибно лчають, наставте їх на 20 метрів низше“. Ся телеграма має бути відплатою за депешу Греків з початком війни, яка звучала: „Ми заняли Тенедос і ожидаємо дальших припоручень“.

Царгородскі дневники доносять, що турецке військо в числі 4.000 висіло в Молїво і Джумакей на острові Мітілене. Коло Джумакей почала ся боротьба з турецкою залогою. Наспіла чутки, що Греки покинули Тенедос. Зачувати, що турецка фльота виплила з Дарданелів. Доси нема вістий про боротьбу. Передвчєра напали Турки на Реблїста коло Фльорини. Тому, що Турків було о много більше, Греки були з початком побіджені, але коли пізнійше одержали поміч, знова відперли Турків.

Мирові переговори.

„Local Anzeiger“ доносить, що мирові переговори не мають доси успішного перебігу, бо Турки хочуть своїм кунктаторством вимогти на Болгарах дозвіл на запровіянтованє Адриинополя.

З Барі вислали Альбанці до сер Едварда Грея телеграму, в якій домагають ся хосенної для Альбанії розвязки альбанської справи. Турецкий відпоручник дав до пізнаня, що найліпше було би, коли би межі сторонами виступили в ролі посередника великі держави.

Дописець „Die Zeit“ доносить з Софії, що звіт Данєва про перебіг мирових переговорів звучить вельми оптимістично і каже вижити скорого заключєня мира. Балканські держави живуть з собою в згоді і бажать лише з гори пізнати домагалия великих держав, щоби в сей спосіб мати витичну для свого становища і оминуті пізнійшу європейску конференцію. Натомість дописець сего дневника з Білгорода доносить про песимізм, так далеко йдучий, що можливість дальшої війни є дуже імовірна. Сербска армія має ся вже готовити до походу на лівню Чатаїджі.

Сам дневник „Die Zeit“ пояснює сю суперечність в настроях, які панують в Софії і Білгороді в сей спосіб, що Сербія відгриває при зеленім столїку ту саму ролю, яка припала в участі Греції на Балкані. Болгари витягають руку до згоди, а Сербі грозять Туркам, що коли би болгарских предлог не прийнято, Греки знова не допустять, щоби Туреччина спроваджувала дальші підмоги з Азії. Розходить ся отже тут о плян уложений з гори. Зі сторони Франції вийшла предлога висланя окремої міжнародної комісії на Балкан, яка зібрала би статистичний матеріал, міродатний для будучого розмежуваня областей межі балканськими державами, а заразом такий, який узглядняв би інтерес держав і народів, які замешкують здобуті землі.

Конференції амбасадорів.

Амбасадори припоручили, щоби Альбанія одержала самостійність з сею постановою, щоби Сербія мала запоруку на торговельний доступ до Адриїского моря. Сю предлогу підписали в основі заступники 6 великих держав. Французке правительство повідомило румуньске, що не противить ся запрошено румуньского посла на конференцію амбасадорів в Лондоні в тих всіх випадках, які відносять ся до Румунії. Вчєрашне засіданє амбасадорів було останнім перед святами. На бенкеті, який видав льордмайор в честь мирових відпоручників, заявив Аскіт в тоастї, що не соромить ся признати до оптимізму.

Несупокій в Черногорі.

В білгородских кругах твердят, що положене в Черногорі погіршило ся. Черногорці понесли величезні страти в людях і великі грошеві страти. Коли би отже Черногорці не одержали в мирових переговорах Скутарі, тоді для династії настала би небезпека. Черногорці мали звернути ся до своїх союзників в просьбою, щоби в кождім случаю Скутарі перейшло в руки Черногорців. З другої сторони в Білгороді являють ся надії, що, коли Скутарі не буде віддане Черногорі, але буде прилучене до самостійної Альбанії, тоді побільшать ся вигляди на злуку Черногорі з Сербією.

Балканські відгомони.

З Солуня виїхав нині рано король Фердинанд. „Temps“ доносить, що подорож короля Фердинанда до Солуня була закрыта пов-

ною тайною. Так знаменитий дипломат, як болгарський король, ніколи не підприняв би сеї подорожі без глибокої політичної цілі. Софійські дневники доносять, що міністерство війни задумує перевести реорганізацію збройних сил відповідно до положення, яке викликала війна. Резервові офіцери, які є тепер під оружем, мають бути візані, щоб полишили ся в армії як звичайні офіцери в цілі скріплення кадр.

З Туреччини.

Курди вислали до великого везира телеграму, підписану многими курдськими нотаблями, в якій протестують проти нечесного мира і запевнюють, що курдські племена достарчать в случаю потреби 400 відділів добровольців.

Відозва!

В теперішній хвилі сторожать на границях монархії наші родимці жовніри, сповняючи похвальний, але тяжкий і повний відвічальности обовязок.

З далека від домашніх огнищ приїде ся їм перевести в службі під оружем, в злиднях і труді наближаючі ся свята, в котрі традиційно гуртують ся усі під батьківську стріху, повні радости і свободи.

Коли в днях сих гадки і серця наших жовнірів звернуть ся до своїх, не повинні остати без взаїмин.

Не можемо і не повиннісьмо і ми про них забувати.

Хай знають, що любимо ся з ними, що шлемо їм поздоров і бажана.

Висловом сих сердечних чувств, якими перевята для них ціла суспільність в тій поважній хвилі, хай буде „коляда“, яку спільними силами зложимо в жертві.

Звертаємо ся проте з горячою просьбою о складанні датків на святачні подарунки для жовнірів з нашого краю.

Кождий, хоч би найменший даток є пожаданий і буде прийнятій вдячним серцем.

Датки готівкою приймає Редакція „Газети в Лвовск-ої“ (Львів, ул. Чарнецкого).

Давид Абрагамович, Александер Барвінський, Адольф Бек, Йосиф Більчеський, Михайло Бобжинський, Яков Бойко, Елєксель Каро, Адольф Червінський, Ієнатій Дембовський, Кароль Енгель, Стефан Федак, Людомил Герман, Станіслав Глобінський, Адам Голубовський, Август Горайський, Станіслав Гродзіцький, Вітольд Гавснер, Самуїл Горювич, Адам Єнджеювич, Іван Кивелюк, Генрик Кольшер, Вітольд Коритовський, Адам Крєзовецкий, Кароль Лянцкоронський, Юлій Лєо, Кость Левіцький, Натан Левенштайн, Андрей Любомірський, Стефан Мойса-Росохацький, Йосиф Найман, Євген Олєстичкий, Тадей Пілят, Едмунд Рідль, Юлій Романчук, Франц Розадовський, Станіслав Губіцький, Адам Сапега, Володислав Сапега, Шимон Шаф, Александер Скарбек, Андрей Сьреднявський, Ієан Стапінський, Андрей Шептицький, Станіслав Шляховський, Здєслав Тарновський, Йосиф Теодорович, Рихард Волатерій, Антїм Водяцький, Альфред Згурський, Фредерик Цоль (молодший).

❖ Просимо відновити передплату. ❖

НОВИНКИ.

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: *Зачат. П. Д. М.*; римокат.: *Зенона.* — В понеділок: руско-кат.: *Міва, Єрмогена*; римокат.: *Вікторій.* — Ві вторник: руско-кат.: *Данїїла*; римокат.: *Віг. Адама і Еви.*

— **В справі соймової виборчої реформи** донесли деякі часописи дати що до установлення і поділу мандатів межі обома народами. В тій справі довозять нам з Відня: З найдостовірнійшої сторони дізнаємо ся, що подані в дневниках подробиці що до начерку соймової виборчої реформи, а іменно що до числа послів в поодиноких курях та що до відносив польських і руских мандатів є неправдиві. Особенно поділ мандатів межі Поляків і Русинів не є ще остаточно усталений. Рішене що до подробиць западе на конференції у Львові.

— „**Канадський Русин**“ пише з нагоди приїзду Преосв. Еп. Будки: Давно очікувана хвиля наближає ся. Преосв. Епископ Будка приїжджає дня 6. грудня до Монреалю і тим скінчить ся оспротїве Русинів-католиків у Канаді та є надія, що з єго приїздом приїде також і більше число Русинів священників, які лише одвоко здібні суть належити обслужити руских переселенців в Канаді, як під зглядом духових потреб, так і на поли національного осьвідомлення. Тому усі Русини-католики в Канаді щирим серцем і повні радости витають Преосв. Владика Владика при єго візді на канадський землю і ключуть: Преосв. Владика Никита нехай щасливо і многи, многи літа править як зависимий лише від Ап. Делегата і самостійний, з повною властю Епископ над усіми Русинами католиками в Канаді на славу католицької Церкви і на користь Руси України.

— **Переселенчий закон.** З Вашингтона доносять, що палата послів прийняла 178 голосами проти 52 закон про переселення, який має заступити закон прийнятій сенатом. Після нового закону особи в віці понад 16 літ неграмотні, мають бути виключені від переселення. Вїмок становлять особи, які можуть доказати, що переселяються з причини переслідування на релігійнім тлі.

— **Пенсії офіцерських родин в случаю мобілізації.** Жєни резервових офіцерів XI. зглядно X. рангів мають право до отсїх пенсій, если їх мужів покликано до військової служби в разі мобілізації: Додаток на помешканє 868 К, одноразова запомога 200 К і постійна місячна запомога по 50 К для XI. рангів а 70 К для X. рангів, виплачувана чверть річно згоди. В разі смерті мужа в XI. ранзі одержує вдова емеритурю 700 К річно, а в X. р. 750 К, а на кожду дитину до 24. р. життя 1/5 частину тої емеритури.

— **Щє одна димісія.** „Mil. Corr.“ доносить, що цїсар згодив ся на димісію заступника шефа генерального штабу, полевого маршалка поручника Рудольфа Лянґера і застерїг собі нове покликанє єго на више службове становище. В признаню дотеперішної діяльности надав єму цїсар командорський хрест ордера св. Стефана.

— **Скиданє буквинського сойму.** З Черновець доносять, що буквинський сойм збере ся на коротку сєсію в грудні, щоби ухвалити санацийний закон. Справа ся валучала однак на непредвиджені трудности, бо осередний банк českých kas ошадности („Ustředni Banka“), який заявив євого часу готовість обняти краву позичку, яку мали зятягнути на цілі Райффайзенських кас, по курсі 99, тепер жертвував, в наслідок змінених условий грошевого торгу, значно низший курс, бо 94 і пів. Через се мала розбити ся вся санацияна акция. Конвент сєніорів соймових сторонництв, який зібрав ся в тій справі на нараду в минулім місяці, уповажив шефа кравевого правительства до дальших переговорів. В понеділок, дня 16. с. м. відбула ся в кравім правительстві нова конференція предсідників соймових клубів. Конференція проводив предсідник краю др. гр. Мерану. Всі заявляли ся за потребою скликаня сойму, в цілі остаточної полагоди санации. Радили також над справою курсу, по яким мала би бути обнята кравва позичка. В тій справі прийшло до компромісу межі соймовими сторонництвами а českim банком, який виявив свою готовість, щоби обняти кравву позичку на цілі санация союзів Райффайзенських кас, по курсі 97. Сойм має бути скликаний на коротку сєсію дня 27. грудня с. р. Финансовий референт кравевого виділа, пос. М. Фльондор, думає предложити на тій сєсіі внесок на уповажненє кравевого виділа до зятягненя позички в висоті 10 мільонів К на покритє недоборів.

— **Русофільні зрадники.** В Ролєві коло Дрогобича жандарми перевели трусєницю в домі о. Йос. Виняцького і арештували єго. В Самборі арештовано „чиновника“ „Ризницї“ Андрея Мудрого, який мав намовляти мужиків до державної зради. — В Заболотцях коло Бродів арештовано селянина Чєсницкого і скованого перевезено прямо до слідчої вязниці в Бродях. — Жандарми перевели оноді трусєницю в домі пароха о. Гр. Макара і у правителя молочарні Гривняка в Ліску. — В Жєлцїх, жовківського повіта, увязнено 6 селян. Сєл. Дм. Коровця перевезено вчєра з Жовкви до вязниці у Львові — В Устриках долїшних комісар староства перевів трусєницю в домі Льва Чайковського. Вислід незаний. — В Тєлєшницї сивий арештовано трох парубків за підбурюванє селян до „нападів на

жидів і Ляхів“. — Одним словом, русофїли в надїі скорого побачєня російських салдатів занадто розгуляли ся.

— **Русофїли гуляють!** З Нового Санча доносять, що оноді рано донєсєно до тамошньої станицї жандармерї, що в сєлі Жєгєстові напали москвофїли на склеп, ограбили єго і звинчили. На місцє несупокою виїхало більше число жандармів.

— **З мартирологїї „русских“ в Галичині.** Оноді відставлено знова до вязниці кравевого суду у Львові вісім русофїлів з провінції. Арештовано їх за ширєнє русофільської проваґанди.

— **Студентські заворушеня в Росїї.** Підчас коли наші „русские“ одушевляють ся російським „раєм“ і нетерпєливо виглядають „білого царя“ в Галичині, то „русские“ таки в Росїї ніяк не хотять зрозуміти сєго блага, за яким так вздыхають наші москвофїли і разураз старають ся вирвати з під російського кнута і нагайки. З ріжних місцевин Росїї доносять про великі студентські заворушеня, за які на політехніці в Петербурзі арештовано 332 студентів. — В Воронїжі вибухли заворушеня в духовній семінарії; викрито там заговір, арештовано 30 питомців. — Такі самі заворушеня вибухли в семінарії в Володимирі, де ширила ся революційна проваґанда 114 богословів усунєно, а 8 арештовано.

— **Вибух пороху в Бохні.** В сєреду около 1. год. в полуднє наступив в Бохні в склепі Міхніка страшний вибух стрільного пороху, яког жертвою упало 5 осіб убитих і кілька покалічених. Вибух був такий сильний, що весь склеп згорів до тла. Гук було чути в цілім місті. Жєртвою катастрофи упали 3 особи з склепового персоналу і 2 купуючі. Субєкта Стопурского викинула сила вибуху зі склепу і лише завдяки сєму не згинув. Із склепового персоналу згинув: Влад. Петшєн, субєкт, Павловський, практикант — син директора кошкарської школи і парубок Франц. Від вибуху заняли ся два сусідні склепи; пожар гашєно аж вчєром. В двоверховій каменниці, в якій находив ся склеп, потрескали мурі, так що льокатори мусїли випровадити ся. Шкода вносить 100.000 К. Причина вибуху поки що незвісна.

— **Російські козаки в Галичині.** З Устя єпископського доносять, що через тамошну границю єрєйшла сотня козаків в числі 130 осіб з оружем в руці і просила о розоружєнє, поведєнє з ними як зі збігцями і про невидаванє їх в руки російських властей. Доси однак ще не справдженє сах вїстей.

— **Напад опришків у Відні.** Оноді напали в полуднє замасковані опришки в дїльницї „Найбав“ на склеп експортної фірми Пфайфера і грозячи револьєрами, забрали власникови і єго синові годинники, всю готівку з каси і утїкли. Полїція вдало ся ствердити імена всїх трох опришків. Одного з них, ученика будови машин Плішкогго, полїция арештувала, а два інші утїкли з Відня. Один з опришків був давнійше занятій в тій фірмі.

— **Новий залїзничий дворець в Києві.** В найближших роках буде знесений в Києві старий залїзничий дворець, який находить ся прямо уллиці Безаківської, а на єго місци стане величезний новий будинок, коштом 3 і пів мільона карб., уладжений після найновїших вимог техніки. Буде се найбільший дворець в Росїї, заосмотрений в тунелі і електричній залїзницї для перевозу клунків. Теперішній тимчасовий залїзничий дворець буде перероблений на мешканя для залїзничих урядників. Праці при будові нового дворця зачнуть ся з вєсною 1913. р. і будуть покінчені не скорше чим за два роки.

— **Уступленє д-ра Наймаєра.** З Відня доносять, що відєньський посадик др. Наймаєр подає ся до димісії. Найпевнійшоє є кандидатура містопосадника Порпера.

— **Скиданє соймів „Wien. Ztg“** оголошує цїсарське рішенє, яким скликує ся моравський сойм на 23. с. м., а сойм Долїшної Австрїї і Буковини на 27. с. м.

— **Новий устрїй французької кїнноти.** Французький парламент прийняв вчєра закон про реорганізацію кїнноти. Посол Рєйнах домагаючи ся єї вказав, що французька кїннота є тепер гірша від нїмецької. Є він проти дволїтної служби; вже тепер — говорив — треба перевести реформу, щоби півлітше не було за півно. Міністер війни Мілеранд заявив, що працює тепер над законом, який певно буде прийнятій. Має він на цілі сконсолідованє сєго, що є, і омїненє небезпечних імпровізацій підчас війни.

— **Радикальні і соціалїстичні часописи упадають.** Ми вже доносили, що „Громадський Голос“ перестав виходити. Вправді потім появил ся щось, два числа, але, мабуть се вже передсмертній судороги того тижневника, бо в останних 3 місяцях замість 12 чисел вийшло щось 3 чи 4 числа. Також соціалїстичні часописи „Вперед“ і „Земля і воля“ від 3 місяців не виходять. Соціалїсти думають видавати „Добру новину“ нїби безпартійну часопись, але і се їм не вдасть ся, бо ґрунту для соціалїстичних мрій не найдуть ані межі нашими селянами ані межі рускими робітниками.

— **Наміренє убиство в цілі грабежи.** З Жидачєва доносять: В ночи з 13. на 14. с. м. напали невисліджені доси опришки на 80-літнього Альбрєхта Зєліба, богатого власника майна в Облажницї, тамошного повіта і так тяжко покалічили старця в єго власнім домі, що нема вадї на удєржанє єго при житю. З уваги на се, що Зєліб займав ся позичками грошей на векслї межі сусідних селян, і що дня 14. с. м. надїїшла до него виводїжена сума 14.000 К, здогадуєть ся, що сєй напад виконано в цілі грабежи, бо опришки розбили бюрко і забрали векслї і інші дороґоцінні папєри. Чи і кілько готівки мав Зєліб і чи забрали злочинці які гроші, доси не можна було повірити. В тїй сєраві вєдє тепер слідство слідчий судия з Жуварна разом з тамошною жандармерєю.

— **Знесенє реґєнції в Баварїї.** „Local Anz.“ доносить з Монахова, що предсідник міністрів повідомив президїю сойму і провідників сторовництв про правительственну предлогу, яка буде внесєна на надзвичайній соймовій сєсіі. Будє она відносити ся до зміни конституції в тїм напрямі, що буде знесєна реґєнция, а князь баварський реґєнт має бути проголошений королем яко Людвик III.

— **Хто марнує неужитки,** замість зложити х не У. П. Т., марнує загальнє добро.

Оповідки.

— **До нинїшного числа** долучуємо проспект „Ілюстрованої України“ з картокою замовленя.

— **Головний Виділ Товариства „Просвїта“** розписує отсїм конкурсу на прийнятє кандидатів на курс висшої осьвіти у Львові: На курс можуть бути прийняті єї кандидати, що покінчили народву школу з добрим успіхом і числять що найменше 16 літ. Дуже радо будуть бачєні на курсі ті, що відбули попередних літ курс господарської школи в Милованю або курс косово-крамарський. Кождий учасник платить за мешканє, харч і науку 40 К місячно. Курс висшої осьвіти у Львові починає ся в другій половині місяця сїчня і трєває по концє марца 1913. р. Подана о прийнятє на курс належить вносити до Головного Видїлу Тов. „Просвїта“ у Львові через місцеві Філії „Просвїти“ найдальше по концє грудня 1912. р. Ближні інформації удїляє на бажанє канцєлярия Тов-а „Просвїта“ у Львові, Ринок ч. 10. — За Головний Виділ Товариства „Просвїта“ у Львові: *Ієан Кивелюк*, голова. *Др. Ієан Брик*, секретар.

— **Перші конститууючі збори Жїночого Кружка українського Педагоґічного Товариства ім. Ганни Барвінок у Львові** відбудуть ся дня 26. грудня 1912. о год. 4. по полудни в школі ім. Шевченка (ул. Мохнацького 12, I. поверх) з отсїм порядком дневним: 1. Відкрите зборів. 2. Відчитанє і моєсенє статута. 3. Вибір Старшини Кружка і контрольної Комісії. 4. Програма діяльности. 5. Внесєня членів. — За Комїтет основательок: *Константина Малишка*.

— **Краса рада шкільна** затвердила вибір: о. І. Пастернака духовним членом гр.-катол. обрядя до окружної ради шкільної в Жовкві, д-ра Г. Палєстра і В. Шмїдта відпоручниками пов. ради до окружної шк. ради в Турці, Л. Сїрїдовича, управ. 2-кл. шк. в Старій Ропі, представником учит. званя до шк. окр. ради в Старім Самборі і В. Франдорфа, управ. 2-кл. шк. в Олєшицях Старих, представником учит. званя до шк. окр. ради в Цїшанові; затвердила в учит. званю, С. Тивельського, учит. в Філії гімн. в Самборі і надала єму титул профєсора; іменувала заступниками учителів в сєредних школах: Ю. Шавловського в поль. гімн. в Перемишлї, о. Л. Кочія, катєхита ж. вид. шк. ім. Ядвіґи в Тернополї, заст. катєх. в руск. гімн. в Тернополї, А. Рєвєцького в Стрию; В. Штрайфера в реальн. шл. в Тернополї; перєнєсла заст. учит.-лів в сєредних школах: С. Петровича в гімн. в Самборі до

філії IV. гімн. у Львові, др. О. Мізеса з IV. гімн. у Львові до польск. гімн. в Перемишлі, М. Павловського з гімн. в Горлицях до гімн. в Дрогобичі, С. Дудка з гімн. в Дрогобичі до гімн. в Горлицях і В. Адрияновича з акад. гімн. у Львові до руск. гімн. в Перемишлі; іменувала в народних школах: др. М. Кадивну учит. ж. ліцея ім. Ядвіги у Львові, Ол. Студинську директ. 3-кл. вид. ж. шк. получ. з 4-кл. нар. шк. ім. св. Ядвіги в Тернополі, о. Б. Войтановського рим. кат. катех. 5-кл. шк. в Миколаєві, Т. Курчинського учит. 5-кл. муж. шк. в Комарні, А. Хумінську учит. 5-кл. ж. шк. в Комарні, С. Яворського управ. 4-кл. шк. в Бисковицях, В. Попецкого 4-кл. міш. шк. ім. Міцкевича в Перемишлі і З. Подбурского учит. 4-кл. муж. нар. получ. з вид. шк. в Золочеві; іменувала Т. Мельника управителем 2-кл. школи в Корчині, учительками 2-кл. шкіл: Е. Мельникову в Корчині і В. Паньчакевичеву в Островах тушівських; учителями (-льками) 1-кл. шкіл: О. Дубицьку в Бачині, Ю. Ротеру в Мокрім, О. Дябу в Люсіні, І. Шведюка в Кривім, М. Наняка в Хомчині, А. Пельца в Коневі і М. Домбровицьку в Межибородю.

— 3 Бусна, Дня 23. грудня с. р. відбудуться о 2 год. по пол. в льокалі „Бесіда“ загальні збори філії Р. П. Т.

— В справі військових зголошень магістрат міста Львова оповістив ось що: В виконанню рескрипту ц. к. намісництва з дня 25. листопада 1912. р. ч. 1270 подає магістрат до загальної відомости що слідує: Військові власті замітили, що нечинні жовніри війська і краєвої оборони легковажать мельдункові приписи, в наслідок чого евіденція нечинних жовнірів не є точна, а доручене покликуючих карт може бути в данім випадку дуже утруднене. Супроти того звертає магістрат увагу інтересованих на постанову §. 53, нового військового закону з дня 5. липня 1912. р. ч. 126 В. з. д., обнимаючого мельдункові приписи і пригадає: що неспрділені ще до війська рекрути і доповняючі резервісти, а також нечинні жовніри війська (маринарки) і краєвої оборони, що перебувають у Львові, обов'язані: а) кожду зміну місця побуту, б) кожду зміну мешканця в місті Львові зголосити особисто в осьмидневнім речинці в Х. департаменті магістрату (Ратуш, III. пов.) в урядових годинах від 9—1 по полудні і предложити військовий паспорт, в цілі унаглядження на нїм доконаного зголошення; в) покликані до чинної служби, військового образования і військових виправ повинні перед відходом вимельдувати ся; г) ті, котрі мають намір удати ся в подорож за границю, повинні при вимельдуваню установити посередника (Mittelsperson). Висше названі резервісти, котрі тих зголошень, конечних до удержання їх в евіденції, в висше означенім речинці не зроблять, будуть карані по думці §. 73, покликаного закона за провинну грошевою карою до 200 К. Вкінці пригадає ся обов'язаням до служби у загальнім ополченю, що они мають зголошувати ся до контролю в місяці жовтні кожного року. Ті, котрі сего обов'язку не виповнили, повинні зголосити ся безпозволично з паспортом загального ополчення в IV. департаменті магістрату в урядових годинах (Ратуш, III. пов.) під загрозою діймаючої грошевої карі.

— Відзначеня. Цісар надав начальникови громади в Шутині, др. Рудницькому, титул цісарського радника, а послови гр. Козебродському достоїнство тайного радника.

— 3 університета. Роман Мандвій, кандидат адвокатури в Тернополі, родом в Малашовець в Галичині, осягнув на краківськїм університеті степеня доктора прав.

— Іменованя. Намісник іменував комісарями надзору парових котлів на перемиський повіт інженера З. Боберського, з осідком в намісництві, а на добромильський повіт інженера, І. Вишневого, з осідком в Дрогобичі.

Міністер просвіти признав VII. кл. ранги отсим професорам середних шкіл: Т. Шафранови в Бережанах, І. Косовичеві в V. гім. у Львові, А. Божемському в VII. гім. у Львові, С. Даньцєві в VIII. гім. у Львові, Б. Стояновському в польск. гім. в Перемишлі і Клісєдкому в гім. в Золочеві.

— 3 Наміники струмилової. В неділю дня 22. с. м. відіграє драматичний кружок тов-а „Сокил“ в друге драму Кривиницького „Невольник“ в салі „Народного Дому“.

— 3 Тернополя. Дня 1. січня 1913 р. відбудуться о 1. год. по пол. в салі „Рускої Бе-

сідн“ загальні збори тамошної філії „Просвіти“.

— На цілі У. П. Т. Жертви вібрані курсором Крижановским в місяці листопадї у Львові: Данилович І К, В. Зарицкий І, В. Бригїдер І, Н. Грицьїв І, Іл. Медвїд І, Н. Н. 0-50, радник І. Романович І, Н. Н. І, Кульматицький І, Йос. Лукашевський І, Іл. Доманик І, П. Песцьоровський І, Н. Н. 0-20, К. Охримович І, Ів. Матїїв І, М. Коцьюба І, Кульчицький 2, Е. Перфецький І, В. Шевчук І, Кїсїлевський 0-50, К. Тисовський І. (Д. б.)

— Хто ще не має образа „Вїзд Б. Хмельницького до Києва“ зволить ласкаво поспїшити ся з замовленем, бо свята зближають ся. Цїна: К 10 (люксусове К 16 на вичерпаню) пересилка К 1-20. Відповідні рами зі склом, оправою і опакованем: салюнові К 12, дубові і золоті по К 16, магоньові і плюшові по К 20, спеціальні К 28. Замовляти на адреси: І. Павлик або М. Кривецкий, Львів, Ринок 10, а також „Сокил-Батько“, Львів, Руска 20. Полешкі в силатах.

— 3 „Народної Торговлі“. Фабрики свїтла підвищують від 1. січня цїну свїтла першої сорти о 8 К, а другої о 6 К. В інтересі спїлок торговельних, крамниць і церковних Брацтв лежить переслати нам відворотно замовлення, які, о скілько запасу стане, виконаємо по теперїшних цїнах. — Дирекция.

Посмертні оповістки.

— Теня Сембратович, сестра бл. п. кардинала Сильвестра, померла дня 20. с. м. в 80. році жита в домі о. Білецького. Похорон відбуде ся в Пацьковї дня 22. с. м. по полудні. В. Г. п.!

— Вінкентий Аудар, б. студент політехніки у Львові, помер дня 18. с. м. в Бремен, де був урядником в фірмі Ф. Міслера. В. в. п.!

Телеграми

з дня 21. грудня

Відень. (ТКБ). Палата вельмож прийняла en bloc в трех читанях закон про військові повинности.

Відень. На нинїшнім засїданю бюджетової комісії промовляв від 10. до 12. год. пос. Дїєтрянський. Записаний до голосу пос. Будзиновський зрік ся промови. Потім пос. Василько зазначив між иншими, що з причини поважних переговорів з Поляками в справі укр. університету Русини відступають від обструкції в комісії.

Відень. (ТКБ). Стан здоровля мін. Гусарєка є вдоволяючий. Міністер сидїв вчера двї години в фотелї. Цісар питає знова про стан его здоровля.

Відень. Вибір нового бурмістра в місце д-ра Наймаєра відбуде ся вже дня 23. с. м. Як кандидати стають: віцебурмістр др. Порцер і б. міністер др. Вайскірхнер. Шанси останного збільшили ся.

Відень. (ТКБ). Предсїдник угорского кабінета Лукач конферував вчера з шефом кабінетової канцелярії Даруварім і мін. війни Кробатином.

Відень. (ТКБ). Цісар затвердив поручене консулеви др. Ернестови Квятковскому консуляту в Триполїсі.

Париж. (ТКБ). Палата ухвалила вицофати з обїгу дрібну монету і заступити єї дїркованю нїкелевою монетою.

Господарскї, промисловї і торговельні вїсти.

Комунїнат Красвого Союза для збуту худоби з торгу у Львові дня 18. грудня 1912.

На нинїшній торг зїгнано: Волів 74, бугаїв 23, коров 102, ялівника 175, телят 284, безрог 182; разом 840 штук.

Плачево за метричний сотнар живої ваги т. є за 100 кг.: за опасовї воли 92 до 104 К, за худї воли 80 до 86, за бугаї 80 до 2, за корови на зарїз 50 до 90, за ялівник 50 до 94, за телята 60 до 106, за безроги 100 до 108 К.

Перше і одиноке Руске Товариство Взаїмних Обезпечень на жите і ренти

„КАРПАТИЯ“

Почетний президент: Єго Ексцеленция митрополит Андрей гр. Шептицький.

„Карпатія“ вибудована на найсолїднїйших основах.

„Карпатія“ приймає обезпеченя на жите у всїх найдогїднїйших комбїнаціях при найкориснїйших умовах: на дожитє, посмертні капїтали, посаги і ренти.

„Карпатія“ дає обезпеченєм всякі користї, які може дати нинїшний стан техїки обезпечень на жите і солїдне, оглядне дїловодство

„Карпатія“ основана на взаїмности і має на увазі лиш хосен своїх членів. Чистї зиски вертають ся яко членські дївїденди.

„Карпатія“ видає поліси, які по трїлїтнім тривку стають неоспоримими і незападальними.

Нема жадного иншого руского асекураційного товариства на жите лишє одна, одїсїнька „КАРПАТИЯ“. Обовязком кождого „дїрого Русина є підпирати лиш своє асекураційне товариство і обезпечуватись лиш в „КАРПАТИИ“.

„Карпатія“ передає всюдї спосїбним і ретельним людям по мїстах і селах свою агєнтуру.

Найпевнїйшим способом оцадности є обезпечене жите. Кождий хто хоче забезпечити своїй родинї красну будучнїсть, своїм дочкам посаг, або собі удержанє на старїсть, най обезпечує ся на жите в „КАРПАТИИ“.

короткий час своєї діяльности „КАРПАТИЯ“ збудула собі загальну пїхильнїсть і довіре навіть в чужинцїв, та за короткий час своєю істнованя повискала 1495 внесків на суму обезпеченя 5,124,300 К, з того виставлено 1118 поліс на загальну суму обезпеченя 3,595,500 К з річною премїєю 163,666 К за 53 с.

Ближшї інформації що до обезпечень і агєнций уділяє Фїлія товариства у Львові, ул. Руска ч. 18 коло „Дїєстра“. Фїлія приймає також зголошеня внесків на обезпечене на жите і ренти. (419)

Поручає ся Впр. Духовєству торговлю і робїтні звярядї і риз церковних

Володимира Устенського

у Львові, ул. Руска ч. 8.

Всякі звященя звярядї і ризи приймає ся до відновлення, під гваранцею і по найвишших цїнах.

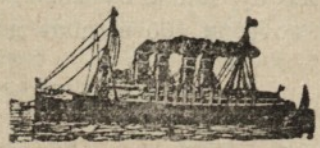
На жаданє висилає ся ілюстрований цїнник оплатно.

Жасїя ярих і цвїтїв 6 пачках по 10 сотиків

в гарних і практичних скринках віддає в комісову продаж на догїдних услївах Краєвий Союз Господарско-торговельних Спїлок у Львові ул. Зїморовича ч. 20.

Насїне під гваранцею свїже і правдиве, перед насипуванєм до пакетів піддане контролі КРАЄВОЇ СТАЦІЇ БОТАНІЧНО-РІЛЬНИЧОЇ у Львові.

Просїть ся о ласкаві скорї зголошеня на комісовї склади, бо число скринок обмежене. 467(3)

ДО АМЕРИКИ КАНАДИ

найліпше перевозить

Лїнія Кунарда

у ЛЬВОВІ ул. Городецька 99.

Цїна переправи кораблем з Триесту до Нового Йорка III клясою 170 корон за дорослї особи, 85 К за дїти понижше 12 лїт крім поголовного америк. податку, який виносить 20 корон від особи.

Уважайте на ч. 99.

ВІДІЗД З ПОРТІВ:

Панонїя з Триесту 3 0. січня. Ультонїя з Триесту 4. марця.

З ЛІВЕРПОЛЮ:

Найскоршї і найвеличавїшї пароходи на свїті:

Люїтанїя, дня 4/1, 25/1 15/2 1913.

Мавретанїя, 11/1, 1/2, 22/2 1913.

Накладом Piusverein-у появили ся гарно виконанї ілюстрованї перепїснї листки з малюнками артиста-маляра Асмана, які представляють найбільше займаючі сцени з другої турецької облуги Відня.

Сї листки висилає

Kanzlei des Piusvereines, Wien, I. Bäckerstrasse 9.

по 1К 60 с за серию (20 листків) разом з почтовою оплатою. Поодинокий листок коштує 10 сот. Замовленя належать висилати на висше згадану адресу.

ЦЕРКОВНА ТОРГОВЛЯ „ДОСТАВА“

Львів, ул. Руска 20, — Станїславів, ул. Смолян Перемишль, Ринок 26.

Удержує найкращий вибір всяких церковних річий. — Злучила найлучших артистів для виготовлення іконостасів, престолів, кивотів і др. Приймає у Львові золоченя чаш і всякі направки. Заднала досї загальні признаня. 366(80сс)

Брошуру:

Йосиф II. чи Ян Казимир? —

(з нагоди святакованя мнимої 250-лїтньої річнїці естования Львівського Університету).

можна набути в Адміністрації „Руслана“ і в книгарнї Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові по 30 сот. за примірник.

Приймає ся передплату на „Письмо з Просвіти“ ха рік 1913.

Орган Тов. „Просвіта“ є необхідним провідником в просвітньо-організаційних справах. „ПИСЬМО З ПРОСВІТИ“ виходить раз на місяць в обемі 32 стор. друку і містить: 1) статї в справах організації просвітньої роботи; 2) статї на ріжнородні теми відносно народної освїти і вихованя; 3) огляди просвітньо-організаційного руху на всїх українських землях; 4) огляди просвітньо-організаційного руху серед чужих народів; 5) огляди діяльности Головного Видїлу Тов. „Просьта“ его філії і читальнї; 6) огляд популярних видавництва; 7) інформаційний відділ в справах просвітньо-організаційних.

„ПИСЬМО З ПРОСВІТИ“ є конечним в руках кождого громадянського дїяча і робїтника на народній ниві; орган Тов. „Просвїта“ мусить находити ся в кождій філії і читальнї „Просвїти“, его повинні передплачувати усї иншї народнї організації.

Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, ринок ч. 10.

В адміністрації можна набути по цїні 3 К за примірник брошурованї річнїки „Письма з Просвїти“ з рр. 1909, 1911 і 1912. 469(7)

